

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 7. februára 2019 — TV Play Baltic AS/Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Vec C-87/19)

(2019/C 155/32)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TV Play Baltic AS

Žalovaná: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 písm. m) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) vykladať v tom zmysle, že „poskytovanie elektronickej komunikačnej siete“ nezahŕňa činnosti v oblasti opakovaného televízneho vysielania cez družicové siete, ktoré vlastní tretie strany, ako sú činnosti, ktoré vykonáva žalobkyňa?
2. Má sa článok 31 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES ⁽²⁾ zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES ⁽³⁾ z 25. novembra 2009, vykladať v tom zmysle, že bráni členským štátom uložiť povinnosť prenosu (vysielať televízny kanál cez družicové siete, ktoré vlastní tretie strany, a poskytnúť k takémuto vysielaniu prístup koncovým užívateľom) hospodárskym subjektom, akým je žalobkyňa, ktoré 1) vysielajú televízny kanál chránený systémom podmieneného prístupu cez družicové siete, ktoré vlastní tretie strany, pričom na tento účel prijímajú signály v tom čase vysielaných televíznych programov (kanálov), konvertujú ich, kódujú a prenášajú na umelú družicu Zeme, z ktorej sú neprerušovane prenášané späť na Zem a 2) ponúkajú balíčky televíznych kanálov pre zákazníkov, pričom na tento účel umožňujú prístup k takémuto chránenému televíznemu vysielaniu (alebo jeho časti) zariadeniami podmieneného prístupu za úhradu?
3. Má sa článok 31 ods. 1 smernice 2002/22, zmenenej smernicou 2009/136, vykladať v tom zmysle, že na účely uplatnenia tohto ustanovenia sa značný počet koncových užívateľov nepovažuje za takých, ktorí používajú elektronické komunikačné siete (v prejednávanej veci sieť satelitného vysielania) ako svoj hlavný zdroj (prostriedok) príjmu televízneho vysielania, keď tieto siete používa ako svoj hlavný zdroj (prostriedok) len približne 6 % všetkých koncových užívateľov (v prejednávanej veci domácností)?
4. Je pri posudzovaní, či je uplatnenie článku 31 ods. 1 smernice 2002/22, zmenenej smernicou 2009/136, odôvodnené, potrebné zohľadniť používateľov internetu, ktorí môžu bezplatne sledovať príslušné televízne programy (alebo ich časť) *online*?

5. Má sa článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať tak, že bráni členským štátom uložiť povinnosť hospodárskym subjektom, akým je žalobkyňa, bezplatne opakovane vysielat' televízny kanál prostredníctvom elektronických komunikačných sietí, ak vysielateľ, v ktorého prospech je táto povinnosť stanovená, je v plnej miere schopný vysielat' tieto televízne kanály sám v rámci tej istej siete zo svojich vlastných prostriedkov?
6. Má sa článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať tak, že bráni členským štátom uložiť povinnosť hospodárskym subjektom, akým je žalobkyňa, bezplatne opakovane vysielat' televízny kanál prostredníctvom elektronických komunikačných sietí, ak by sa táto povinnosť týkala len 6 % všetkých domácností a tieto domácnosti by mali možnosť sledovať uvedený televízny kanál prostredníctvom terestriálnej vysielacej siete alebo internetu?

(¹) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33.

(²) Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51.

(³) Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11.

Odvolanie podané 6. februára 2019: Európska služba pre vonkajšiu činnosť proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 27. novembra 2018 vo veci T-315/17, Hebberecht/ESVČ

(Vec C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt a R. Spáč, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Chantal Hebberecht

Návrhy odvolateľky

- Zrušiť rozsudok z 27. novembra 2018 vo veci T-315/17;
- Zamietnuť pôvodnú žalobu ako nedôvodnú;
- Uložiť ďalšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa ESVČ sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že svoj rozsudok založil na porušení článku 1d ods. 2 Služobného poriadku úradníkov a tým, že usúdil, že toto ustanovenie obsahuje zásadu, ktorá je priamo uplatniteľná na individuálne rozhodnutia prijaté inštitúciou na základe uvedeného služobného poriadku (body 93 a 94 napadnutého rozsudku).

Okrem toho aj za predpokladu, že by článok 1d ods. 2 Služobného poriadku úradníkov ukladal priamo uplatniteľnú povinnosť, toto ustanovenie sa nemôže v prejednávanej veci uplatniť vzhľadom na povahu sporného rozhodnutia, ktoré sa týkalo len žalobkyne v jej postavení vedúcej delegácie a nesúviselo s uplatnením zásady rovnosti pohlaví.